

Vicenç Albert Ballester

© de la fotografia: Comissió Centenari de l'Estelada

Vicenç Albert Ballester

Barcelona, 18/09/1872 – el Masnou (Maresme), 15/08/1938

Vicenç Albert Ballester seguí estudis de nàutica i obtingué el títol de pilot a Barcelona. Fou continuador la tradició paterna, puix que son pare era capità de la marina mercant. Ballester s'enrolà a la marina mercant en funcions de pilot, però hagué d'abandonar aquesta ocupació per problemes de salut. Ballester inicià la lluita catalanista en el si del Foment Autonomista Català, que arribà a presidir. L'any 1901 presidí La Reixa, grup de suport i ajuda als presos catalanistes que, amb posterioritat, es transformaria en l'Associació Catalana de Beneficència. Vicenç Albert Ballester en fou elegit president per unanimitat. També fundà l'escola Mossèn Cinto i, alhora, fou un element actiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. El 1903 fundà i dirigí *La Tralla*, setmanari adherit a la Unió Catalanista. Aquesta publicació es destacà per una abrandada defensa de la catalanitat. Tant és així que *La Tralla* patí un seguit de denúncies espanyoles i, fins i tot, algun redactor fou empresonat. El 1907, aquest setmanari fou suspès. Ballester hi col·laborava signant sota el pseudònim de VIC (Visca la Independència de Catalunya) i, més tard, VICME (Visca la Independència de Catalunya i Mori Espanya). També dirigí i escrigué a *Renaixement* i *Som!*, publicacions afins a la Unió Catalanista. Ballester, igualment, aparegué al butlletí del CADCI (Centre Autonomista de Dependents del Comerç i la Indústria). El 1918, Vicenç Albert Ballester presidí el Comitè Pro-Catalunya, ens que maldà per aprofitar, des d'un punt de vista polític, l'esforç dels voluntaris catalans alistats als rengles aliats amb motiu de la Gran Guerra. És en aquest comitè i sota l'impuls de Ballester que nasqué la bandera estelada. El mateix 1918 participà en la fundació de *L'Intransigent*. Quan aquesta publicació fou suspesa pels espanyols, tornà a editar *La Tralla*, que es publicà fins a l'adveniment de la dictadura de Primo de Rivera, l'any 1923.

Durant el 1924 visità Francesc Macià a París, on restava exiliat. Ballester fou crític amb els preparatius del que després es coneixeria com els fets de Prats de Molló: considerà que l'acció no estava prou ben preparada. No obstant això, quan Macià proclamà la República Catalana, es posà sota les seves ordres. Els anys de la Catalunya autònoma escrigué a *Nosaltres sols!*, portaveu del grup del mateix nom dirigit per Daniel Cardona. Aleshores, sota la presidència de

Ballester, la Unió Catalanista es proclamà oficialment com a independentista. Escrigué en diverses publicacions catalanes de la diàspora, com *Ressorgiment* de Buenos Aires, *La Nova Catalunya* de l'Havana i *Nova Catalunya* de Montevideo.

El 1936, arran de l'aixecament dels feixistes espanyols, Ballester, malalt, es mudà al Masnou, on morí. La seva fou una vida consagrada al servei de la llibertat de Catalunya. Entre les seves accions, despuntà la creació de la bandera estelada, bandera de combat dels catalans independentistes.

Al setembre del 1938, la joventut Pàtria Nova va demanar que la plaça que després s'anomenaria Plaza de la Villa de Madrid, a Barcelona, portés el nom de Ballester, ja que ell hi passava diàriament per anar a al local de la Unió Catalanista. Les circumstàncies bèl·liques feren que la petició no prosperés; seria d'interès de reprendre avui aquesta reivindicació.

Vicenç Albert Ballester demanà de ser enterrat dempeus «per seguir caminant». Els anys seixanta, a causa d'una remodelació del cementiri del Masnou, les seves despulles foren traslladades al peu d'una paret de separació amb el carrer. En anar creixent la vila, fou bastit un reixat de protecció. El temps i les intempèries van fer que els regalims del rovell s'escolessin avall pel mur. Damunt de la tomba de Ballester, talment com un estrany i mut homenatge, el rovell dibuixa les quatre barres...

Robert Surroca i Tallaferro